ఈ వారం కథ

'ఏదీ పాడు చూద్దాం! నీ పేరేమిటి!'

'దాని పేరు అష్టావక్ర!' ఒక్కసారి పది గొంతులు అరిచాయి.

ఆ పిల్ల పెద్ద కళ్ళతో వెనక్కి తిరిగి క్లాసు కలియచూసింది. నావైపు తిరిగి 'శారద...' అన్నది పాప.

ఆ పాప నడుం వంకరగా వుండటంతో పక్కకు వరిగిపోయినట్లుగా వుంది. ఒక కాలు బలహీనంగా వుంది గావుమ మోకాలు మీద చేయి ఊతం చేసుకొని నడుస్తోంది.

'ఏం పాడతావు?'

'ప్రార్థనాగీతం...' అన్నది శారద.

జాలిజాలి గొంతు "ప్రభూ నా తప్పు మన్నించు, నా ఆహారాన్ని నాకివ్వు" అనే చిన్న కోరిక ఆ పాట. ఆకలి ఆర్తనాదం చేసినట్లుంది ఆ పాట వింటుంటే. నిజంగా శారద ఆకలితో అన్నం పెట్టనా అని అడుగుతున్నట్లే వుంది. కొంపదీసి ఈ పిల్లల ముందు ప్రవాహం అయిపోను గదా! శారద పాట ఆపేసరికి నా కళ్ళు తడిసిన మాట వాస్తవం. ఆయాసంతో వేగంగా దమ్ము తీస్తోంది శారద. నల్లని మొహం కూడా కందిపోయినట్లు బుగ్గలు నిగనిగలాడుతున్నాయి. లేచివెళ్ళి శారద చేయి పట్టుకున్నాను. కాలిపోతున్నది.

'అదేమిటమ్మ శారదా...జరం వస్తే స్కూలుకు వచ్చావెందుకు?'

'శారద ఓసారి పిల్లంవైపు చూసి మళ్ళీ నా వైపు తిరిగి 'జరం రాలేదు టీచర్' అన్నది.

'లేదు టీచర్ దానికి జరం...అన్నం పెట్టరని జరం లేదంటోంది'.

'బ్రెడ్, పాలూ తాగచ్చుకదా!' పెదవుల నెనకే మాట అణిగిపోయింది.

'సిడౌన్ శారదా...'

ఇంకో రెండు వంకరలు తిరిగితేనేగానీ శారద కూర్చోలేకపోయింది. బెత్తంతో బల్లమీద ఊరికే కొట్టి రెండుసార్లు సైలెన్స్ అన్నాను. ఎందుకన్నానో అర్థం పర్థం లేకుండా. పిల్లలంతా నోరు మెదపకుండా కూర్చున్నారు.

'క్రమశిక్షణ నా ప్రాణం అండీ సుధా టీచర్. డిసిప్లిన్‌లో వుంచుతాను పిల్లల్ని' అన్నారు హెడ్ మిస్ట్రెస్ మంగమ్మగారు, వారం రోజుల క్రితం నా చేతిలో అప్పాయింట్‌మెంట్ ఆర్డర్ వుంచుతూ.

'నిజమే...ఎవ్వరూ నోరెత్తరు. అసలలా ఎత్తేపని లేదు కూడా. అది వికలాంగుల సంక్షేమ పాఠశాల. మధ్యలో ఆ సంక్షేమం అన్న పదం తొలగిస్తే గానీ ఆ బోర్డు సక్రమంగా వుండదనిపిస్తోంది. ఇక్కడ పిల్లలంతా చూడటానికి చాలా విచిత్రంగా కనిపిస్తారు. ఒక అవయవ లోపాన్ని ఇంకో అవయవంతో సరిచేసుకోవటం విచిత్రం. ఒక చెవిటి పిల్లవాడు కళ్ళు దగ్గరగా చికిలించుకొని ముక్కు, మూతి విరుచుకొని మనం ఏం మాట్లాడుతున్నామో దీక్షతో రెప్పలార్పకుండా గమనిస్తుంటాడు. గుడ్డిపిల్లాడు కాళ్ళు, చేతులు అన్నీ ఉపయోగిస్తూ అంధత్వం ఇబ్బంది నుంచి బయటపడాలని చూస్తాడు. దాదాపుగా చదువు ఎవరికీ బాగారాదు. అంత శ్రద్ధ తీసుకొనే అవసరం టీచర్లకీ, వార్డెనకీ, పుట్టించి వాళ్ళని రోడ్డుపాలు చేసిన వాళ్ళకీ ఎవరికీ లేదు. ప్రపంచానికి బరువైన వాళ్ళు వీళ్ళు.

'శారదా...పోయి రెస్టు తీసుకుంటావా?'

'లేదు టీచర్ జరం లేదు టీచర్...' అన్నది శారద చిలక మాటలు నేర్చినట్లు.

'శారదను హాస్టల్‌కు పంపితే రాత్రి దానికి అన్నం పెట్టరు టీచర్. డాక్టరుగారు పెట్టమంటేనే పెడతారు టీచర్' అన్నదో పిల్ల తల అడ్డంగా ఊపుతూ. అర్థం పర్థం లేకుండా బెత్తం మోగించాను నేను. ఏదో ఒకటి చేయకపోతే ముందు నన్ను నేను తట్టుకోవాలి గదా...'

'సీనూ గెటప్...లేచి నిన్నటి పాఠం చదువు'... ముందు వరుసలో వాళ్ళంతా వల్లించండి...!'.

పోలియోతో కుప్పకూలిన కాళ్ళతో దేకుతూ సీను ముందుకు వచ్చి పాఠం చదవటం మొదలుపెట్టాడు. హెడ్ మిస్ట్రెస్, వార్డెనూ క్లాసు గుమ్మం ముందుకు వచ్చారు. 'సుధా టీచర్. రేపు మన స్టాఫ్ స్ట్రయికంటున్నారు. మరి మీ సంగతేమిటి?'

'నాకు విషయం తెలియదండీ...' అన్నాను. అప్పాయింటుమెంట్ ఆర్డర్ నా చేతికిస్తూ నన్ను చాలా పొగిడారు హెడ్‌మిస్ట్రెస్ మంగమ్మగారు.

"టీచర్‌గారు గోల్డుమెడలిస్ట్. మన పాఠశాలలో ఆమె పనిచేయటానికి రావటం మన అదృష్టం. చాలా గొప్ప మానవతా దృక్పథంతో, సమాజసేవా పేక్షతో..." ఆవిడ పొగడ్తలు నా మనసులో ముల్లులాగా గుచ్చుకుంటున్నాయి. నేను అలాగనేం ఈ స్కూలుకు రాలేదు. జీతం నాకు వచ్చటంతోను, నా ఆర్థిక కారణాలతో మాత్రమే ఈ ఉద్యోగంలోకి వస్త. రెండేళ్ళపాటు నేను డబ్బు సంపాదించుకోవాలి. ఆ తరువాత నా భర్తని ఆ డబ్బుతో కొనుక్కోవాలి. పెద్ద ప్రాజెక్ట్ వర్క్. నా గిల్టీనెస్‌ను చిరునవ్వుతో తొక్కిపెట్టి నమస్కారం పెట్టిన మహానటిని నేను.

'అదేనమ్మా స్టాఫ్ జీతాలు ఇంకా పెంచాలనీ, పిల్లలకు రేషన్ ఇవ్వటం లేదనీ, ఈ మేనేజ్‌మెంట్‌ను మార్చాలని ఇవి వాళ్ళ డిమాండ్స్...'

'మాయరోగం కాకపోతే ఈళ్ళకేం తిండి తక్కువనీ, పోతుల్లాగా వున్నారు ఒక్కోడు' అన్నాడు

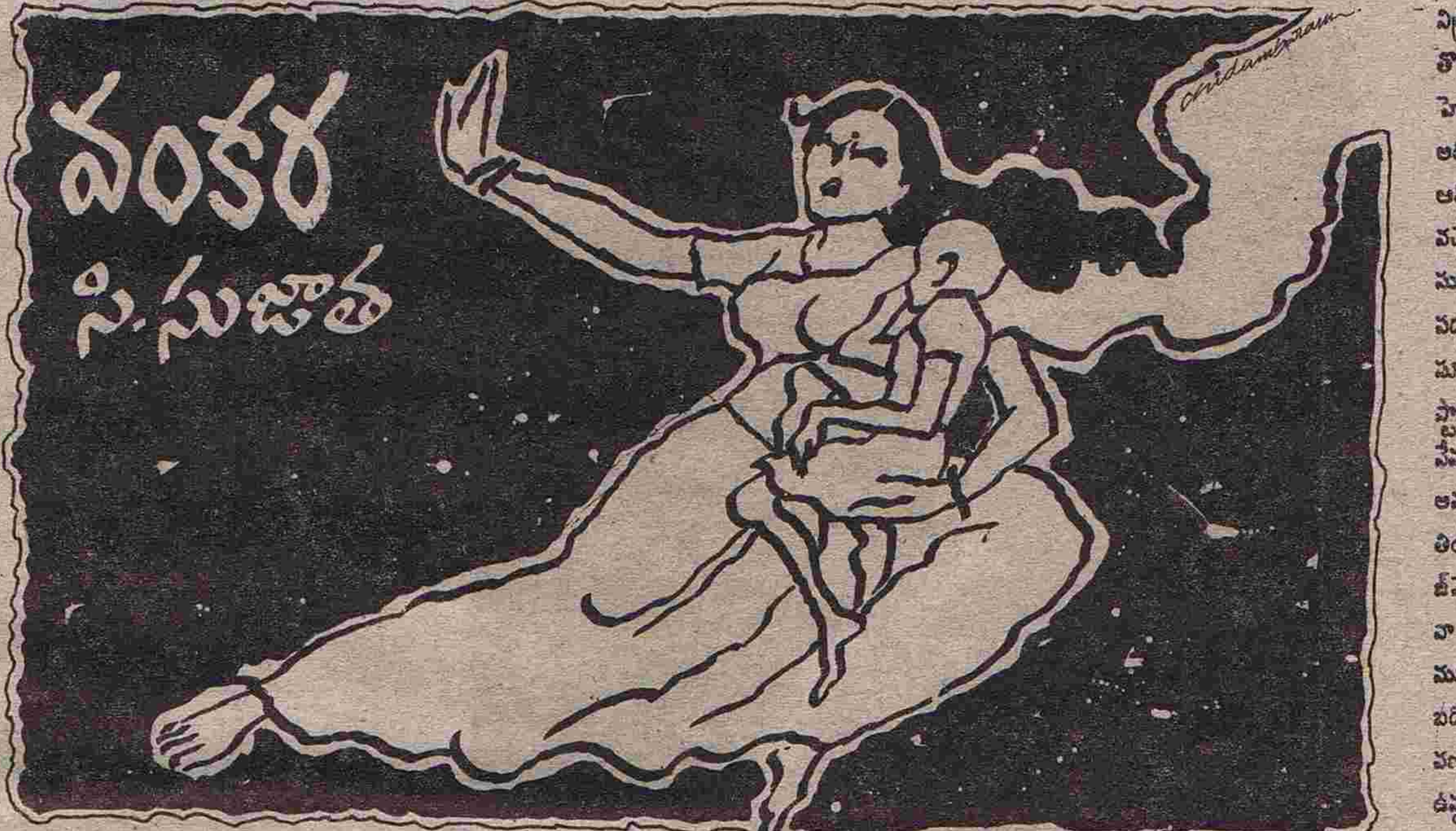

వార్డెన్ క్లాసంతా కలియచూసి.

నేనేం మాట్లాడలేదు. రెండు రోజులుగా చూస్తున్నా, అందరికీ కడుపులో నొప్పి కంప్లయింటే. దాదాపుగా ఎవరికీ తిన్నది అరగదు. ఇద్దరికో, ముగ్గురికో వాంతులవుతుంటాయి. 'ఈ పదండి టీచరుగారు చూసుకుంటార్లే. మీ ట్రెయినీలే అటెండవండి క్లాసులకి' అన్నారు హెడ్ మిస్ట్రెస్. దాదాపుగా సగం మంది ట్రెయినీలే. పర్మినెంట్ అయ్యే అవకాశాలు అతి తక్కువ. ఎయిడెడ్ స్కూలయినా జీతాలు సంతకాల్లో వున్నంతగా చేతుల్లోకి రావు. హెడ్ మిస్ట్రెస్ గొంతు వినగానే పిన్‌డ్రాప్ సైలెన్స్. ఒక్కడు నోరెత్తలేదు నిజంగానే. గొప్ప డిసిప్లిన్. సాయంకాలం అలా హాస్టల్‌కు వెళ్ళాలనుకున్నాను. పిల్లలకు టీచర్లంటే చెప్పలేనంత భయం. ప్రపంచంలో ప్రతివాడూ వాళ్ళను దండించేందుకే ఉన్నాడన్నంత అనుమానం. పిల్లలు మురిగ్గా వున్నారు. చేతుల్లో, చెవుల్లో మురికి పేరుకుపోయింది. చాలామంది పిల్లలకు ఏకంగా గుళ్ళు, తలలో చుండ్రు పట్టి మొహంమీదకి కూడా పాకి పిల్లలు చూడబుద్ధి కాకుండా వున్నారు. వాళ్ళను కాస్త దగ్గరికి తీసి శుభ్రత గురించి చెపితే చాలు వాళ్ళంతా నిజంగా తెలివైన పిల్లలే.

ఏడు గంటలు దాటాక నా పనులన్నీ ముగించుకొని అలా హాస్టల్ వైపు వెళ్ళాను. కటిక చీకటి. గేటుకు తాళం వేసి వుంది. భయం వేసింది ఒక్కక్షణం. చుట్టూ ఇళ్ళల్లో, వీధిలో లైట్లున్నాయి. ఒక్క హాస్టలే అంధకారంలో మునిగిపోయి నిశ్శబ్దంగా వుంది. 'వీరాస్వామీ...' వాచ్‌మెన్ కోసం చిన్నగా పిలిచాను. 'టీచర్' పది గొంతులు గేటు పక్క నుంచే బదులు పలికాయి.

'ఎవరూ శీనూ? ఏమిటి అంతా గేటు దగ్గర చేరారు? కరెంటు పోయిందా?'

'లేదు టీచర్...లైట్లు వేయరు...' అన్నాడు శీను.

'లైట్ వెయ్యకపోతే ఎట్లా? అన్నాలు తిన్నారా?' అన్నాను. ఏమిటో లోలోపల గాభరాగా వుంది.

'తిన్నాం టీచర్' మళ్ళీ పది గొంతులు.

'ఏంటి టీచరుగారూ ఇట్లా వచ్చారు!' అన్నాడు వీరాస్వామి. ఎటో తిరగటానికి వెళ్ళాడు కాబోలు వచ్చి తాళం తీస్తున్నాడు. గేటుకు ఆనుకొనే అతని మంచం వుంది.

కాస్త దూరంలో నేలమీద దుప్పట్లు పరుచుకొని పదిమంది చిన్నపిల్లలు పడుకొని వున్నారు.

'వీరాస్వామీ! కరెంటు లేదా?'

'వీరాస్వామీ లైటెందుకు వేయలేదు?' అని డిమాండ్ చేయవలసిన గొంతుతో ఎంత సౌమ్యంగా ఆమాట అన్నానో నాకే ఆశ్చర్యం.

'ఎందుకు లేదండీ! ఊరికే కరంటు దండగ ఎందుకని లైట్లు వెయ్యవద్దన్నారు వార్డెనుగారు.'

వీరాస్వామి వరండాలో లైట్లు వేశాడు.

పిల్లల గదులకు దూరంగా వార్డెన్ కోసం కేటాయించిన ఇంట్లో లైట్లు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయి. ఎటొచ్చి దోమలు రాకుండా అంతా మెష్‌లు, కర్టెన్లు, ఎంత అందమైన, ముచ్చటైన ఇల్లో...

'ఇంతమంది పిల్లలున్నచోట లైట్లు వేయించకపోతే ఎట్లా వీరాస్వామీ?' వీరాస్వామి నవ్వేడు.

'ఏందండీ టీచరుగారూ...ఇష్షీతాలు సెపుతారు. గుడ్డోళ్ళకి లైట్లెందుకండీ..."

బాధతో మనసు లుంగలు చుట్టుకుపోయిందో, గిలగిలలాడిపోయిందో చెప్పను. అతి మామూలు గొంతుకోసం ప్రయత్నం చేశాను.

దుప్పట్లు పరుచుకొని పడుకున్న పసివాళ్ళవైపు నా కళ్ళు తిరిగాయి. మెష్‌లూ లేవు...దోమతెరలూ లేవు...తన సంతతిపట్ల ప్రేమకొద్దీ, పున్నమినాటి సముద్రపు వెల్లువ వలే, మాతృత్వపు మమకారం కొద్దీ ప్రకృతి వాళ్ళ కోసం పరిచిన చీకటి తెరలో, నిద్రలో తమని తాము మరచిపోయి ఆ... మేలుకొని వున్న వీరాస్వామి అన్నట్లు కనిపిస్తోందా? వినిపిస్తుందా?...

'చిన్న గుంటలు కదండీ...పొద్దు వాలంగానే నిద్దర్లు పోతారు.' అన్నాడు వీరాస్వామి కుర్చీ తెచ్చి వేస్తూ. నిజంగానే నిస్సత్తువుగా అనిపించింది. కుర్చీలో కూర్చుంటుంటే లైటు వెలుగులో, వరండాలో, కింద చెల్లాచెదురుగా పిల్లలు కొందరు పూర్తిగా అంధులు, మరికొందరు కాస్త కనిపిస్తుంది టీచర్ అంటారు తడుముకుంటూ...బట్టలెలా ఉతుక్కుంటారో...తిండెలా తింటారో... వీళ్ళ మొహాల్లోకి గలగలలాడుతూ నేలకి జారిన గవ్వలాంటి నవ్వుతెరలు ఎలాగొస్తాయో...

'వీరాస్వామీ వరండాలో లైట్లు వుంచండి. మిగతా పిల్లలు చదువుకుంటారు. పరీక్షలు దగ్గరకి రావటం లేదూ...' అన్నాను గొంతులో తేడా ధ్వనించకుండా.

'సదువుకొనేదెవరూ...ఈళ్ళా...భలే చెప్పారు టీచరుగారు. తింటం...తొంగోటం...' అన్నాడు విసురుగా వీరాస్వామి. ఖర్చులు కొన్ని తగ్గించాలన్నారు వార్డెనుగారు. ఫండ్లు అన్నింటికీ సరిపోవుగదండీ...'

'అయితేమాత్రం వరండాలో లైట్లు వేయి' అనే సాహసం మాత్రం నాకులేదు. నా ఉద్యోగం, బ్యాంకు బాలెన్స్. కాబోయే భర్త, ఆ తరువాత నా సంసారం, పిల్లలు. నా భవిష్యత్ గురించి నేను ప్రతిరోజూ పడుకునే ముందు ఊహించుకునే కమ్మని కల ప్రతిరోజూ ఓ పదినిమిషాలు నా నిద్రకి ముందు ఇందుకోసం కేటాయిస్తాను క్రమం తప్పకుండా. ఆ కలలో ఊహలో ఖర్చులకు సంబంధించిన, పెళ్ళి, ఊరేగింపులు, దండలు, సన్నాయి వంటి సోది వ్యవహారం వుండదు.

నా పెళ్ళయిపోతుంది. సాయంత్రం ఆరుగంటలవుతుంది. నేను, నా భర్త అలా బజారు షికారు వెళతాము. అతను మల్లెపూలు కొంటాడు. ఇంటికి రాగానే నిలువెత్తు అద్దం ముందు అని నేను అలంకరించుకొంటాను...నా అందం చూస్తూ నా భర్త నావైపు కాంక్షగా చూస్తాడు...

నాకు పదహారేళ్ళు దాటిన దగ్గర నుంచి ఈ 'పదహారేళ్ళ నుంచి నేను ప్రతిరోజు కంటున్న కమ్మని కల. ..అలుపు, విసుగు ఎరుగని సుందర స్వప్నం. ఈ ఉద్యోగంతో నిజం కాబోతోంది. నేను మళ్ళీ నోరెత్తకుండా లేచి చక్కా వచ్చాను. దుప్పటి కప్పుకుని పడుకున్నాను. నా ఎన్నటి స్వప్నం నా ఊహల్లోకి రాలేదు. ఈసారి నేను నాకు పుట్టబోయే గుడ్డిబిడ్డ గురించి ఆలోచించాను. నాకో గుడ్డిబిడ్డ. వాడు పడుతూ, లేస్తూ, ఏడుస్తూ...నేను వాడిని అల్లారుముద్దుగా పెంచుతాను. నా అరచేతుల్లో, నా గుండెలమీద పడిపిస్తూ, నా గొంతు విని లేచి 'టీచర్' అని పిలుస్తూ వరండాలో స్తంభం కోసం తడుముకుంటూ ముందుకు తూలిన ఏడుకొండలు గుర్తుకొచ్చాడు...అమ్మో...నా బిడ్డను నేనంత నిస్సహాయంగా వదిలివేయను. వాడికి కొండంత అండగా నేనుంటాను. జీవితంలో వాడు పొందలేని, చూడలేని ఆనందాలన్నింటినీ వాడికి కళ్ళు, కాళ్ళు నేనేఅయి చూపెడతాను. నేను నిద్రపోయే ముందు చేసుకున్న శపథం అది. ఆ తరువాత నాకు హాయిగా నిద్ర వచ్చింది.

పొద్దుట శారద స్కూలుకి రాలేదు. క్లాసులో పదిమంది పిల్లలున్నారు. అరిచినా, అడిగినా ఎవరికీ వినిపించదు. నేనే హాస్టల్ వైపు నడిచాను. కాళ్ళు బారజాపి టేబుల్ మీద దరువువేస్తూ కూర్చున్న వార్డెన్‌ను 'శారదేదండీ' అని అడిగాను.

"శారదా...ఓహో...అష్టావక్రా...ఒసే పోయి ఆ వంకరదాన్ని ఇల్లారమ్మను జల్దీ...పరుగెత్తు.. .సుధా టీచర్ రమ్మంటున్నారని చెప్పు కూర్చోండి టీచర్...' మర్యాద చేశాడు వార్డెన్.

మోకాళ్ళ మీద చేతులు వేసుకొని కుంటుతూ వచ్చే పిల్ల వెనుక గదులవైపు వెళ్ళింది. రిలాక్స్‌డ్‌గా వాలిపోయి పాన్ నములుతున్న వార్డెన్ వంక నేను కాల్చేసేలా చూసే వుంటాను. నేను కౌశికుడిని కాను...వాడు కాకీ కాదు. నిక్షేపంలా సిమెంటు దిమ్మెలా వాడలా విశ్రాంతి అనుభవిస్తూనే వున్నాడు.

"శారదని టెంటుకాడికి తీసుకెళ్ళారు సార్..." ఆ పిల్ల తిరిగివచ్చింది.

'ఎవరి పర్మిషన్ అడిగి తీసుకుపోయారు' వార్డెన్ కోపంగా లేచి సరిగ్గా కూర్చున్నాడు.

'చూడండి టీచర్ ఇది వరుస. ఒక్కోడికి ఒళ్ళు బలిసి టెంట్లు వేయటమేంటండీ...టెంట్లు...ఈడ నిధి నిక్షేపాలే వున్నాయండీ...'

నేను లేచి నిలబడ్డాను.

'శారదకు వంట్లో బావులేదండీ...పాపం జ్వరంగా వుంది. ఆ పాపను అలా తీసుకెళ్ళకపోతే బాగుండేది...'

అతను అంటున్న దానికీ, నేను చెవుతున్న దానికి ఫొంతన కుదరక వార్డెన్ ప్రసంగం ఆపేడు.

అతను మళ్ళీ మాట్లాడే లోపునే నేను గబగబా తిరిగి క్లాసుకు వచ్చాను. నేను వచ్చేసరికి హెడ్ మిస్ట్రెస్‌గారు క్లాసులో వున్నారు.

ఏంటండీ సుధా టీచర్...మీరుండగానే బళ్ళోకి చొరబడి పిల్లల్ని టెంటు దగ్గరికి తీసుకుపోయారా? అదీ నా పర్మిషన్ లేకుండా. రాయండి కంప్లయింట్. కలెక్టర్‌గారి దగ్గరకు పోయార్ట గుంపంతా కలిసి. యాజమాన్యం దురాగతాల గురించి ఈ పిల్ల వెధవల చేత చెప్పిస్తార్ట ఎంత దారుణమో చూడండి..."

చూడండీ, చూడండి అంటూనే గంటసేపు ఆవిడ నిసుగు, విరామం లేకుండా యాజమాన్య గొప్పతనం గురించి, తన డిసిప్లిన్ గురించి, టీచ బుద్ధిహీనత గురించి చెప్పుకొచ్చారు. చెవుల్లో ఆవి మాటలు జొరబడుతున్నా నా కళ్ళనిండా శారదే.

వారం రోజుల జ్వరంతో పాపం డస్సిపోయిం శారద. చిన్న సాయంకాలానికి కళ్ళు జ్వలించి తున్నాయి. ఆ రాత్రివేళ కటిక చీకట్లో, జ్వరంతో ఆకలితో, ఆ పసిది ఎంత అలమటించిందో తల చుకొన్నాక పదహారేళ్ళుగా నేను రోజూ కనే క ఎందుకో ఊహల్లోకి కూడా రాకుండా సత్తా లేకుం పోయింది. ఒకవైపు శారద కోసం, శారద వం పిల్లల బతుకుల కోసం, మరోవైపు ఏ అను నానికి నోచుకోకుండా ముగింపుకు రాబోతున్న బతుకు కోసం మనసు కొట్టుకుపోయింది. మ సుందే అది మహా మాయలేడి. అది గమ్మత్తుల చేస్తుంది. జకిల్ అండ్ హైడ్‌లా నటిస్తుం కూడా. చివరకు మనకు నిజంగా ఏది సౌకర్యమో ఆ ఆలోచనకే ఊతమిస్తూ, వ్యతిరేకంగా తలెత్తే ప్రశ్నలకీ, పాజిటివ్ నేలోనే సమాధానాలిస్తూ మనక లాభం చేకూరుస్తుంది. మనుషులం కదా లొం పోతాం. ఉదయాన్నే శారదను చూడాలనుకొని నిద్రపోయాను. పనులన్నీ ముగించుకొని తొందర తొందరగా స్కూల్లో పడితే ఇక్కడ ఇలా జరిగింది. హెడ్ మిస్ట్రెస్ గారిని పర్మిషన్ అడగాలనిపించినా, అడిగితే అవకాశం వుండదనిపించి సాహసం చేసి ఆవిడ అటు వెళ్ళగానే స్కూలుదాటి బయటపడ్డాను. వచ్చేముందు నోరెత్తకుండా కూర్చోమని పిల్లలకు సుగ్రీవాజ్ఞ జారీ చేశాను. ఆ గేటు దాటి వీధిలో పడ్డాకగానీ నాకు ఊపిరి ఆడలేదు. కలెక్టరాఫీసు స్కూలుకు దగ్గరే. నడిచెళ్ళే దూరం. అక్కడే మా స్టాఫ్ టెంట్ వేశారు. ఆమరణ దీక్షలో వున్నారు. నేను వెళ్ళేసరికి డి.పి.ఆర్.ఓ.గారు వచ్చారు. మా అనసూయ టీచర్ మహావేశంలో "జీతాల్లో, పిల్లల తిండిలో, మెయింటెనెన్స్‌లో కోతల గురించి, మేనేజ్‌మెంట్ దుష్కృత్యాల గురించి వివరిస్తున్నారు. నా కళ్ళు శారద కోసం వెతికాయి. అందరికంటే ముందు అదలా వంకర తిరిగిపోయి కుంగి నిలబడి వుంది. పక్కపిల్లని పట్టుకొన్న దాని చేయి వణకటం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అనసూయగారు ఉన్నట్లుండి ఆవేశంగా పిల్లలవైపు తిరిగారు. శారద అందుబాటులో వుంది. ఆ పిల్ల చేయందుకొని లాగి ముందుకు నిలబెట్టారు.

"చూడండి ఎల్లాగయిపోయారో పిల్లలు. తిండి సరిగ్గా లేదండీ వాళ్ళకి...జీతాల్లేవంటారండీ మాకు.. .వస్తున్న ఫండ్స్ ఏమయిపోతున్నాయో అడగండి. అసలు మాకు ఇస్తున్నదెంత...వస్తున్నదెంత... చూడండి లెక్కలు...ఆవిడ లాగిన లాగుడికి విసురికి శారద తూలి పడింది. కాలానుకొని లేచే శక్తి లేదు దానికి. ఇద్దరు, ముగ్గురు పిల్లలు "శారదా" అంటూ ఆ పాప సాయం కోసం ముందుకు వంగారు. వాళ్ళంతా అంతంతమాత్రం వాళ్ళే. ఒక్క ఊపులో శారదను అందుకొన్నాను నేను. మురికి చేతుల శారద చెవుల్లో మట్టి పేరుకుపోయిన శారద గుండు గీయిస్తే గాట్లుగాట్లు పడిన తలతో వికారంగా తయారైన శారదను చేతుల్లోకి తీసుకొన్నాక నాకు అదే విసురులో వంగి అనసూయ చేయందుకొన్నాను గట్టిగా. ఆ చేతుల్లో అంత బలం ఎలా వచ్చిందో తెలియదు. అనసూయ చేయి నా చేతుల్లో ఎంతగా ఇరుక్కుపోయిందంటే ఆమెను ఎలా వదలాలో నేను మరిచిపోయానన్నమాట. భాష పుట్టక పూర్వం మానవులు తమ కోపతాపాలను, సంతోషాలను ఏ భాషలో పరస్పరం వ్యక్తం చేసుకొన్నారో అదే భాషలో నేను అనసూయతో మాట్లాడే ఉంటాను.

'ఆడదాన్ని కాబట్టి కాస్త దయగా వుంటావనీ, పిల్లల్ని ఏమన్నా నేను సహించననీ, పిల్లల్ని కన్న బిడ్డల్లా చూస్తావనీ" ప్రాణం జిలార్చుకు పోతున్న గొంతుతో నన్ను వదిలించుకోలేక ఆ అధికారి ముందు బయటపడలేక అనసూయగారు కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అయిపోయారు. భవిష్యత్‌లో నేను కనబోయే గుడ్డి బిడ్డను, నా గారాల కూనను శారదలో ఊహిస్తూ, ఆ పసిదాన్ని నా దగ్గరకు తీసుకొంటే నా కాళ్ళు, చేతులు, నడుం అన్నింటికీ తాకుతూ ఎన్నెన్నో స్పర్శలు. మమకారానికి భాష లేకపోతేనేమి? ఇప్పుడు నేను నిస్సందేహంగా ప్రవాహం అయిపోయా. చుట్టూ టీచర్లు, అధికారులు చూస్తున్నారని నాకు సిగ్గులేదు. నన్ను నేను భరించలేకనే ఏడుస్తున్నానని నాకే తెలుసు. మామూలుగా ఆడవాళ్ళు ఏం చేసినా, వాళ్ళ చుట్టూ గాలికబురొకటి సిద్ధంగా వుంటుంది. కన్నీళ్ళు పెట్టుకొంటే మన్ని

మిగతా 43వ పేజీలో

హెల్త్ క్లబ్

జన్యుసంబంధమైన వ్యాధులు

వంశపారంపర్యంగా సంక్రమించే వ్యాధుల నివారణ నేటికీ ఒక సమస్యగానే పరిణమించింది. సాధారణంగా మనకు కనిపించే జన్యు సంబంధమైన వ్యాధులలో ముఖ్యమైనవి (1) మూర్ఛ (2) హిమోఫీలియా (3) బొల్లి (4) మధుమేహం (5) స్కిజోఫ్రీనియా (6) కలర్ బ్లైండ్‌నెస్ (7) అల్బినిజం (8) సికిల్ సెల్ అనీమియా (9) రక్తపోటు (10) క్లెఫ్ట్‌పెలట్ క్లెఫ్టిలిప్.

మూర్ఛ (ఎపిలెప్సి)

ఎటువంటి సంకేతం లేకుండా అకస్మాత్తుగా కొద్ది నిముషాల పాటు స్పృహ కోల్పోవడాన్ని మూర్ఛ అంటారు. ఈ సమయంలో కాళ్లు, చేతులు బిగుసుకుపోతాయి. నోటి నుంచి నురగ వస్తుంది. కంటి గుడ్లు తేలేయడం, చేతి గోళ్లు, పెదవులు నీలంగా మారతాయి. మూర్ఛ వున్న వారికి ఏదైనా దెబ్బ తగిలినా, బాగా అలసిపోయినా, షాక్ వల్ల మూర్ఛ వస్తుంది. మెదడులోని కణాలు దెబ్బతినడం లేదా మెదడుకు తగినంత ఆక్సిజన్ అందకపోవడం, విష పదార్థాల ప్రభావం వల్ల ఫిట్స్ వస్తాయి.

మెదడులో అసాధారణ ప్రేరణ కలిగి కొన్ని క్షణాలపాటు ఆ వ్యక్తి ప్రవర్తనలో మార్పు సంభవిస్తుంది. మూర్ఛ వ్యాధి వున్నవారు తప్పనిసరిగా వైద్య పరీక్షలు చేయించుకుని, తగిన చికిత్స పొందాలి.

బొల్లి

ఈ వ్యాధినే వైద్య పరిభాషలో ల్యూకోడెర్మా అంటారు. ఈ వ్యాధి రావడానికి ఇతిమిద్ధమైన కారణమంటూ తెలియదు. కొంతమందిలో ఇది వంశపారంపర్యంగా వస్తుంది. చర్మంలో వుండే మెలనిన్ అనే కణాల సంఖ్య తగ్గడం వల్ల చర్మంపై తెల్ల మచ్చలు ఏర్పడతాయి. బొల్లి వచ్చిన చోట కొంతమందికి వెంట్రుకలు సయితం తెల్లబడతాయి. మధుమేహం వ్యాధి వున్న వారికి, దీర్ఘకాలికంగా జీర్ణకోశ వ్యాధులతో బాధపడే వారిలో ఈ 'బొల్లి' అధికంగా కనిపిస్తుంది. ఈ వ్యాధి జన్యు సంబంధం అయినందున నివారించడం అంత సులువు కాదు. అయితే క్రమం తప్పకుండా మందులు వాడితే చర్మంపై మచ్చల రంగు మారడమే కాక సంఖ్య కూడా గణనీయంగా తగ్గే అవకాశాలు మెండుగా వున్నాయి.

డయాబిటెస్ ఇన్‌సిపిడస్

వంశపారంపర్యంగా సంక్రమించే ఈ వ్యాధిగ్రస్తులు అధిక మూత్రం, అధిక దాహంతో బాధపడుతుంటారు. యాంటి డయాబెటిక్ హార్మోను లోపం కారణంగా ఈ వ్యాధి వస్తుంది. కొందరిలో తలకు దెబ్బతగలడం లేదా మెదడు వాపు వల్ల ఈ వ్యాధి వస్తుంది. ఇక్కడ ఇంకో ముఖ్య విషయాన్ని గురించి చెప్పుకోవాలి. డయాబిటిస్ ఇన్‌సిపిడస్, డయబెటిస్ మెలిటస్ రెండు వేర్వేరు. డయాబెటిస్ మెలిటస్ అంటే మధుమేహం. ఈ వ్యాధి వున్న వారి మూత్రంలో అధిక శాతం చక్కెర వుంటుంది. మూడు లీటర్ల కంటే ఎక్కువ మూత్రవిసర్జన వుండదు. అయితే డయాబెటిస్ ఇన్‌సిపిడస్ వ్యాధి వున్నవారు రోజుకు మూడు లీటర్ల కంటే ఎక్కువ మూత్రాన్ని విసర్జిస్తారు. అంతేకాక మూత్రం సాంద్రత తక్కువగా వుంటుంది.

స్కిజోఫ్రీనియా

మానసిక వ్యాధులలో ముఖ్యమైన స్కిజోఫ్రీనియాను మామూలుగా పిచ్చి అంటారు. ఈ రోగి మామూలు వ్యక్తుల్లా కాక వారి ఆలోచనలు అస్తవ్యస్తంగా వుంటాయి. విచక్షణా జ్ఞానం లోపిస్తుంది. వారు అనుకున్నదే నిజం అనుకుంటారు. భ్రమలు,

భ్రాంతులు ఎక్కువగా కలుగుతాయి. వంశపారంపర్యంగా 'స్కిజోఫ్రీనియా' సంక్రమించడం ఎక్కువ. సామాజికంగా అణగదొక్కబడిన వారిలో కనిపించే ఈ మానసిక వ్యాధి న్యూరోట్రాన్స్‌మీటర్ డోపమైన్ మెటబాలిజంలో అస్తవ్యస్తలు ఏర్పడడంతో ఈ వ్యాధి వస్తుంది. ఈ వ్యాధితో బాధపడేవారి ఆలోచనలకు పొంతన వుండదు. ప్రతిదానికీ వ్యతిరేకంగా మాట్లాడడం, క్రూర మనస్తత్వం వారిలో సాధారణంగా కనిపించే లక్షణాలు. వారి ఫీలింగ్స్‌లో నిలకడ వుండదు. స్కిజోఫ్రీనియాలో నాలుగు రకాలు హెబిఫ్రినిక్ స్కిజోఫ్రీనియా, కెటాటోనిక్, పేరనాయిడ్, అన్‌డిఫరెన్షియేటెడ్ స్కిజోఫ్రీనియా తదితర రకాలు.

కంజెనిటల్ హార్ట్ డిసీజ్

మేనరికాల వల్ల వంశపారంపర్యంగా వచ్చే జన్యుసంబంధమైన గుండెజబ్బులను కంజెనిటల్ హార్ట్ డిసీజ్ తేడాల వల్ల డౌన్స్ సిండ్రోమ్, టర్నర్స్ సిండ్రమ్ వంటి వ్యాధులు వస్తాయి. ఇటువంటి వారిలో పుట్టుకతో వారి గుండె గోడల్లో రంధ్రాలు బృహద్ధమని అనే పెద్ద రక్తనాళంలో లోపాలు ఏర్పడతాయి. గర్భవతిగా వున్నప్పుడు పిండానికి తక్కువ ఆక్సిజన్ అందడం, గర్భిణీ ఎక్కువసార్లు ఎక్స్‌రేలను తీయించుకోవడం ఈ పరిస్థితికి దారితీస్తుంది. పుట్టుకతో సంభవించే ఈ లోపాలను శస్త్ర చికిత్సల ద్వారానే సరిదిద్దడానికి వీలు అవుతుంది.

హిమోఫీలియా

ఈ వ్యాధితో బాధపడే వారికి గాయం అయితే వారి రక్తం గడ్డకట్టదు. దాంతో తీవ్ర రక్తస్రావం జరిగి ప్రాణాపాయం జరగవచ్చు. ఈ వ్యాధి వంశపారంపర్యం. స్త్రీల ద్వారా ఒకతరం నుంచి మరో తరానికి సంక్రమించినా పురుషులకే ఈ వ్యాధి వస్తుంది.

కలర్ బ్లైండ్‌నెస్

వంశపారంపర్యంగా వచ్చే ఈ వ్యాధితో బాధపడే వారు ప్రముఖ రంగులైన ఎరుపు, ఆకుపచ్చ, పసుపు రంగులను గుర్తించలేరు. ఈ వ్యాధి కూడా స్త్రీల ద్వారానే ఓ తరం నుంచి మరో తరానికి సంక్రమిస్తుంది. అంటే ఎక్స్ లింక్‌డ్ జెనిటిక్ డిసార్డర్.

మధుమేహం

పాన్‌క్రియాస్ గ్రంధి స్రవించే ఇన్సులిన్ అనే హార్మోను శాతం రక్తంలో తగ్గితే మనం తీసుకున్న ఆహారంలో పిండిపదార్థాల నుండి తయారైన గ్లూకోజును శరీరంలోని కణాలు తీసుకొనలేకపోతాయి. దాంతో రక్తంలో గ్లూకోజు శాతం పెరిగిపోతుంది. ఈ స్థితినే డయాబెటిస్ లేదా మధుమేహం లేదా చక్కెర వ్యాధి అంటారు. అలాగే ఎక్కువ శాతం చక్కెర మూత్రం ద్వారా విసర్జించబడుతుంది. రక్తంలో గ్లూకోజ్ ఎక్కువ శాతం వుండడంతో రక్తనాళాలు దెబ్బతింటాయి. అంతేకాక మూత్రపిండాలు, నాడీ మండలం, గుండె కూడా దెబ్బతింటాయి.

తల్లిదండ్రులలో ఏ ఒక్కరికి షుగర్ వ్యాధి వున్న వారి పిల్లలకు వచ్చే అవకాశాలు అధికంగా వున్నాయి. అతి ఆకలి, అతి దాహం, అతిమూత్రం ఈ వ్యాధి ముఖ్య లక్షణాలు. ఏ పని చేయలేకపోవడం, త్వరగా అలసిపోవడం నరాల బలహీనత, కీళ్ల నొప్పులతో బాధపడుతుంటాయి. ఈ వ్యాధితో బాధపడే వారు ఆహారపు అలవాట్లను క్రమబద్ధం చేయకుంటే ఈ వ్యాధిని అదుపులో వుంచుకోవచ్చు. దీనికి తోడు ప్రతిరోజు కొద్దిపాటి ఎక్సర్‌సైజులు చేయడం ఆరోగ్యరీత్యా క్షేమకరం.

రక్తపోటు

రక్తపోటుకు కారణం స్పష్టంగా తెలియకపోయిన ప్రస్తుతం అందుబాటులో వున్న వైద్య శాస్త్రం మాత్రం వంశపారంపర్యమనే పేర్కొంటోంది. గుండె పంపుచేసిన రక్తం ధమనుల ద్వారా శరీరంలోని అన్ని అవయవాలకు ప్రసరిస్తూ ధమనుల గోడలపై కొంత వత్తిడిని తెస్తుంది. దీనినే రక్తపోటు అంటారు. ఈ వ్యాధికి హైపర్ టెన్షన్ అని కూడా అంటారు. రక్తపోటు వల్ల హార్ట్ ఎటాక్, పక్షవాతం, మూత్రపిండాలు దెబ్బతినడం, మెదడులో రక్తనాళాలు చిట్లి రక్తం గడ్డకట్టడం తదితర దుష్ఫలితాలు ఎదురవుతాయి.

మానసిక ఒత్తిడి, ఆందోళన వున్న వారిలో రక్తపోటు వచ్చే అవకాశాలు ఎక్కువగా వున్నాయి. శారీరక శ్రమలేని వారిలో సైతం రక్తపోటు వచ్చే అవకాశం వుంది. ఓ క్రమపద్ధతిలో ఆహారం తీసుకుంటూ, తగినంత వ్యాయామం చేస్తే రక్తపోటును అదుపులో వుంచుకోవచ్చు.

అల్బినిజం

ఈ వ్యాధి వున్న వారిని పుట్టుపాపలు లేదా అల్బినోస్ అంటారు. చర్మం పాలిపోయి శరీరమంతా బొల్లి వచ్చిన వారిలా తెల్లగా వుంటుంది. జుట్టు సైతం తెల్ల రంగులోకి మారుతుంది. ఈ వ్యాధి కూడా స్త్రీల ద్వారానే మరో తరానికి సంక్రమిస్తుంది.

సికిల్ సెల్ అనీమియా

వంశపారంపర్యంగా వచ్చే ఈ వ్యాధితో బాధపడే వారి రక్తంలో గల ఎర్రరక్తకణాలు పరిమాణం తగ్గడం కొన్ని సందర్భాలలో కుంచించుకునిపోతాయి. ఎర్రరక్తకణాలకు ప్రాణాపాయమైన ఆక్సిజన్‌ను శరీరంలోని అన్ని అవయవాలకు సరఫరా చేసే సామర్థ్యం వుందన్న సంగతి మనందరికి తెలిసిందే. అయితే ఈ వ్యాధిగ్రస్తుల్లో ఎర్ర రక్తకణాల పరిమాణం గణనీయంగా తగ్గడంతో ఆక్సిజన్‌ను సరఫరా చేసే సామర్థ్యం తగ్గుతుంది. దాంతో గుండె, శ్వాసకోశాలు, ఇతర అవయవాలకు ఆక్సిజన్ సరఫరా తగ్గడంతో పలు ఇబ్బందులు ఎదురవుతాయి. ఈ వ్యాధి సాధారణంగా పాడేరు, రంపచోడవరం, తదితర ప్రాంతాలలోని గిరిజనుల్లో కనిపిస్తుంది.

—డాక్టర్ విన్నకోట రేవతి

ఇలాచేస్తే సరి

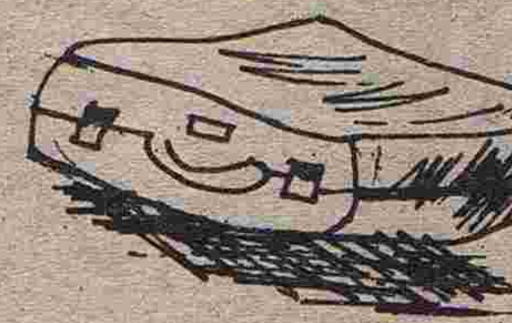

* వాడకుండా వుంచిన సూట్‌కేసులు వాసన పట్టకుండా వుండాలంటే చిటికెడు పంచదార వేస్తే సరి.

* పూరీ పిండి కలిపేటప్పుడు కొద్దిగా పంచదార వేస్తే పూరీలు చాలా సేపటి వరకు తాజాగా ఉంటాయి.

* హాండ్ బ్యాగ్ వాడనప్పుడు దాని నిండా పాత న్యూస్ పేపర్‌లు పెడితే బ్యాగ్ షేపు అవుట్ కాదు.

* పరగడుపున నిమ్మరసం, అల్లం రసం కలిపి తీసుకుంటే పైత్యం, వికారం, వాంతులు అరికడతాయి.

* ఉల్లి గడ్డలను తరగడానికి ముందే నీళ్లల్లో నానవేస్తే పొట్టు త్వరగా రావడమే కాకుండా, కోసేటప్పుడు కంటికి నీరు రాదు.

ఆటోమేటిక్ టాయ్ రివాల్వర్

SUN ZORO
Rs. 150/-
పోస్టల్ ఛార్జీలు అదనం

GUN ZORO
Rs. 250/-
పోస్టల్ ఛార్జీలు అదనం

★ లైసెన్సు అవసరం లేదు
★ పిల్లలకు అపూర్వమైన బహుమతి
★ మహిళలకు ఆత్మరక్షణ కొరకు

సన్ జోరో మరియు గన్ జోరో తుపాకులు మీకు పూర్తి రక్షణ నిస్తాయి. పిక్‌నిక్‌ల కొరకు, డ్రామాలలో, షూటింగ్‌లకు ప్రయాణాలలో మరియు జంతువుల బారినుండి రక్షించు కొనుటకు పొగలు విరజిమ్ముతూ పేలే తుపాకి. వెంటనే మీ ఆర్డరులను పంపించండి.

PRAGATHI TRADERS (A/5)
(PO) MAIRA BARITH (GAYA)

వంకర

—సి. సుజాత

12వ పేజీ తరువాయి

తత్వం. ఉక్రోషం వచ్చి మామూలు మనుష్యుల్లాగే జుట్టు జుట్టు పట్టుకొని కొట్టుకుంటే సెన్సేషన్. ఇంకోటి...ఇంకోటి వాళ్ళ ప్రతి ప్రతిస్పందనకూ ఓ అందమైన కోటింగ్.

అలా నా కన్నీటికి ప్రభుత్వం కరిగిందంటే నమ్మండి. ఇప్పుడు మాకు కొత్త ఫండ్స్ శాంక్షన్ అయ్యాయి. అన్నట్లు నేను పర్మినెంట్ అయ్యాను.

అందరూ అనుకొన్నట్లే కథ సుఖాంతమైంది. అన్నట్లు ఆ తరువాత నా పెళ్ళయింది కూడా. శారద ఇప్పుడు మూడో తరగతిలోకి వచ్చింది. ప్రతి రోజూ ప్రార్థనాగీతం శారదే పాడుతుంది. 'నా తప్పులు మన్నించి నాకు అన్నం ప్రసాదించు దేవా' అని జాలిజాలి గొంతుతోనే ఆ పాట పాడుతోంది. రాత్రి వేళల్లో హాస్టల్లో కరెంటు తీసేస్తున్నారు. మొన్నామధ్య జనరల్ బాడీ మీటింగ్‌లో ఈ విషయం గురించి నిర్ణయం సరిగానే వుందనుకొన్నాం. కరెంటు చార్జీలు మరి పెరిగిపోలేదూ! ఇప్పుడు వార్డెన్‌గారు రిటైరైతే క్వాలిఫికేషన్ల పరంగా చూస్తే నేనే వార్డెన్ అవచ్చు. అప్పుడే ఎంతెంతశాతం ఎవరెవరికి రావాలో చిన్న ఊహాగానం చేశాం నేనూ, మావారూనూ. వారు బడ్జెట్ విషయంలో చాలా పర్‌ఫెక్ట్. శారదంటే మటుకు నాకు మహాఇష్టం సుమండీ! ఆ పిల్ల గొంతు జాలిగా, ఆకలిగా వినిపించినప్పుడల్లా నాకు కళ్ళనీళ్ళు వచ్చేస్తాయి. అలాగే దేకుతూ 'ఏడుస్తాడే ఏడుకొండలూ, నేనూ. ఇప్పుడు నా ఆడుగుల సవ్వడి వినగానే ఇట్టే గుర్తుపట్టేస్తారు. సుధ టీచర్ అంటూ వచ్చేస్తారు. ఎందుకోనండీ క్లాసంతా ప్రాబ్లమాటిక్‌గా వుంది మాకు చిరాగ్గా వుంది. ఇప్పటికీ కడుపునొప్పి కంప్లయింటేనండీ వాళ్ళకి. ఎప్పుడూ వాంతులయిపోతుంటాయి. ఎందుకో మరి!!

వచ్చేవారం కథ

రాలినచింత

—తుమ్మల రామకృష్ణ